

De hereniging in Omega
volgens
Pierre Teilhard de Chardin

en de
daarvoor noodzakelijke
gelijkwaardigheid van mensen

door Freek van Leeuwen

“We zijn geen menselijke wezens
die spirituele ervaringen opdoen,
maar **spirituele wezens**
die menselijke ervaringen opdoen.”

Pierre Teilhard de Chardin

Om de vereniging van de mensheid in het punt Omega te kunnen bereiken, is volgens Teilhard het besef van de gelijkwaardigheid van mensen noodzakelijk. Om het bestaan van die wezenlijke gelijkwaardigheid te laten zien, haal ik eerst een andere uitspraak van Teilhard aan: “We zijn geen menselijke wezens die spirituele ervaringen opdoen, maar spirituele wezens die menselijke ervaringen opdoen.”

“We zijn geen menselijke wezens die spirituele ervaringen opdoen, maar spirituele wezens die menselijke ervaringen opdoen.”

Als je als dat spirituele wezen ervaringen mag opdoen in de **geestelijke wereld**, dan blijkt de gelijkwaardigheid van mensen in het bijzonder van **man en vrouw**.

Als het je vergund is om omgekeerd van hieruit ook ervaringen op te doen in de geestelijke wereld, waar wij als die spirituele wezens vandaan komen, dan blijkt niet alleen de gelijkwaardigheid van al je medemensen als Gods godenkinderen, noodzakelijk om in het eindpunt Omega samen te komen, maar in het bijzonder ook de gelijkwaardigheid van man en vrouw.

In een volgende lezing zal ik zijn Hymne aan de materie bespreken en dan duidelijk maken hoe wij als die spirituele wezens ons verhouden tot ons stoffelijke lichaam, waarmee wij hier die ervaringen opdoen en dat wij in wezen altijd de spirituele wezens blijven, die Teilhard bedoelt.

Die gelijkwaardigheid was er in de eerste christengemeenschappen:

Handelingen 4:32

Allen die tot geloof waren gekomen, leefden **eendrachtig** samen.

Dat is de gelijkwaardigheid nodig voor het punt Omega.

Teilhard zag natuurlijk wel dat die gelijkwaardigheid in zijn kerk ontbrak, terwijl de eerste geloofsgemeenschappen leefden als gemengde kloostergemeenschappen en tijdens godsdienstige bijeenkomsten werd door loting uit hun midden een voorgang(st)er gekozen. Dezelfde eendrachtigheid als in het eerste begin is een voorwaarde, om gezamenlijk tot het punt Omega te geraken, zoals Teilhard zich dat voorstelde.

Inhoud

1. De óngevormde oertoestand van de algeest
2. De vermogens: oorzaak van ziel en geestgedaante als de menselijke gestalte
3. Mijn ervaringen met de gevórmde toestand
4. De gevormde toestand als Èlohîm en Jahweh
5. Èlohîm en Jahweh in het Onze Vader
6. De betekenis van 'Vader' bij de hermetici
7. De ongevormde en gevormde toestand bij Hildegard
8. De toestand die is gevormd door oestradiol en testosteron

Inhoud

Om duidelijk te maken dat wij allen uit één en dezelfde bron zijn voortgekomen en daardoor in wezen volkomen gelijkwaardig zijn, zal ik een aantal punten uit de vorige lezing kort herhalen, om te laten zien hoe vanuit de ongevormde oertoestand de gevormde toestand is ontstaan.

1. De eigenschappen van de óngevormde oertoestand van de algeest, het licht en de warmte, en de vormbare en zelfvormende toestand daarvan.
2. De vermogens zijn de oorzaak van de uitstraling, de ziel en de eigenschappen ervan geven er vorm aan: de geestgedaante als de menselijke gestalte.
3. Een aantal ervaringen met de gevórmde toestand: het goddelijke gezin
4. De gevormde toestand als de Èlohîm en Jahweh uit de Tenach
5. Èlohîm en Jahweh in het Onze Vader in de Peshitta-tekst
6. De betekenis van 'Vader' bij de hermetici: de Ouders
7. De ongevormde en gevormde toestand bij de mystica Hildegard van Bingen uit de 12e eeuw
8. De toestand die is gevormd door oestradiol en testosteron

1. de **algeest** (de ongevormde oertoestand
de eeuwige oneindigheid)

1. Zoals ik tijdens de vorige lezing vertelde, kwam ik door mijn avondgebed en de daarbij optredende geestelijke vervoeringen in mijn jeugd meerdere keren terecht in een wereld die geheel bestond uit een zee van geestelijk licht en geestelijke warmte, die zich uitstreckte in de verre verten van de eeuwige oneindigheid en ik was daarin aanwezig als een punt van bewustzijn.

Stel je voor dat je een sterretje bent aan het firmament en van daaruit de kosmos inkijkt, die indruk wekte deze ervaring. In de ruimte van die geest waren geen vormen te onderscheiden, het was een ongevormde oertoestand en ook ikzelf was daar niet meer dan dat vormeloze punt bewustzijn. Maar op den duur voelde ik mij daar toch volkomen thuis.

Voor mij is die eeuwige oneindigheid de kosmische geest, de algeest, die de goddelijke geest is, waarbij ik het woord 'god' gebruik in de oorspronkelijke betekenis, die hangt namelijk samen met het Gotische woord 'hutas': het aanbidwaardige.

algeest (de ongevormde oertoestand)

de rust en haar donkere koelte

Op twintigjarige leeftijd overkwam mij tijdens mijn gebed de kernervaring, waar ik sindsdien van uitga: ik werd tijdens mijn gebed weer vervoerd naar de geestelijke wereld, maar kwam nu in de geestelijke oertoestand terecht.

De rust. Aan mijn geopende geestesoog deed deze oertoestand van de algeest zich aanvankelijk voor als een geestestoestand van 'donkere koelte', een aangenaam geestelijk donker en een kalmerende geestelijke koelte, die samenhangen met de diepste rust.

Die diepste rust en de donkere koelte waarin die rust zich uitdrukte, strekte zich voor mijn gevoel uit in de eeuwige oneindigheid en deed zich aan mij voor als een eeuwig en oneindig wezen. Zij was ervaarbaar als een 'aanwezigheid' met een eigen zelfstandigheid die zich persoonlijk met mij verbond en mij liet delen in de vreugde van haar diepe rust. Dat bracht ook mij in een zelfde toestand; maar daardoor ook in een toestand van het meest verheven geluksgevoel en een krachtig zelfbesef.

Ik zeg met opzet 'zij', want naar mij later bleek, in de gevormde oertoestand, was zij de vrouwelijke zijde van de algeest.

algeest (de ongevormde oertoestand)

de rust en haar donkere koelte

de beweging en zijn lichtende warmte

“In werkelijkheid gaat het heelal voort in de richting van de Mens, de Man dóór de Vrouw. Geheel de kwestie voor de Aarde is, dat zij **elkaar erkennen.**”

De beweging. Daarna nam ik waar dat als het ware ‘van binnen uit’ in die diepste rust op zeker tijdstip uit zichzelf een beweging begon. Deze beweging deed zich aan mij voor als een ‘lichtende warmte’. Het geestelijke licht dat voor mijn geestesoog verscheen, was een gouden licht, de warmte een zachte, koesterende warmte.

Deze beweging en zijn lichtende warmte kwam door zelfopwekking voort uit de rust en haar donkere koelte. Hij was er dus het tegendeel van en naar mij later bleek, in de gevormde oertoestand, was hij haar mannelijke wederhelft.

Na uit de rust en haar donkere koelte te zijn voortgekomen, bleek ook de beweging en zijn lichtende warmte zich aan mij voor te doen als een ‘aanwezigheid’, als een wezen met een eigen zelfstandigheid, het nu zichtbaar geworden deel van de algeest, die zich persoonlijk met mij verbond en die mij in de vreugde van zijn beweging liet delen.

Ik was getuige van een maagdelijke geboorte, want de mannelijke beweging kwam uit de vrouwelijke rust voort. Bijzonder is dat Teilhard in zijn boek over de menselijke energie (‘energie’ komt van Grieks ‘en-ergon’: in beweging) zegt, dat “In werkelijkheid gaat het heelal voort in de richting van de Mens (Man) dóór de Vrouw. Geheel de kwestie voor de Aarde is, dat zij elkaar erkennen.”

algeest (de ongevormde oertoestand)

de rust en haar donkere koelte

de beweging en zijn lichtende warmte

vereniging (doordringbaar, doordringend) en ompoling

De vereniging. Nadat de beweging en de rust zich als ervaarbare zelfstandigheden aan mij hadden voorgedaan, verenigde de beweging en zijn lichtende warmte zich weer met de rust en haar donkere koelte. Daarbij doordrong de beweging de rust en de rust liet zich doordringen; het licht doordrong het donker en het donker liet zich doordringen; de warmte doordrong de koelte en de koelte liet zich doordringen. Wat zich aan mij voordeed was een evenwichtige samenwerking van de tegendelen beweging en rust, die mogelijk was door hun doordringbare en doordringende eigenschappen.

Hun gezamenlijke inspanning leidde opnieuw tot hun vereniging, maar met dit verschil dat daarbij de beweging en zijn lichtende warmte a.h.w. nu de buitenkant vormde en zichtbaar bleef. De beweging en rust vormde door hun vereniging opnieuw een eenheid, die een evenwicht was tussen beweging en rust, licht en donker, warmte en koelte. Zij temperden elkaar en hielden elkaar in evenwicht.

De omwisseling

Er had een omwisseling of ompoling plaatsgevonden. Daardoor was de aanvankelijke rústende oertoestand van de diepste rust en haar donkere koelte voor mijn geestesoog overgegaan in de werkzame, bewééglijke toestand van de beweging en zijn lichtende warmte in die nieuwe eenheidstoestand. Deze nieuwe, werkzame toestand werd gekenmerkt door a.h.w. een overwicht van de beweging en zijn lichtende warmte, terwijl nu de rust en haar donkere koelte de in hem verborgen kern, het hart vormde.

algeest (de ongevormde oertoestand)

de rust en haar donkere koelte

de beweging en zijn lichtende warmte

vereniging (doordringbaar, doordringend) en ompoling

de eenheid der tegendelen

Daardoor ontstond er een nieuwe geestelijke eenheidstoestand die zo innig was, dat ik een verkoelende warmte of een verwarmende koelte ervoer.

Ik ervoer de eenheid van de tegendelen!

algeest (de ongevormde oertoestand)

de rust en haar donkere koelte

de beweging en zijn lichtende warmte

vereniging (doordringbaar, doordringend) en ompoling

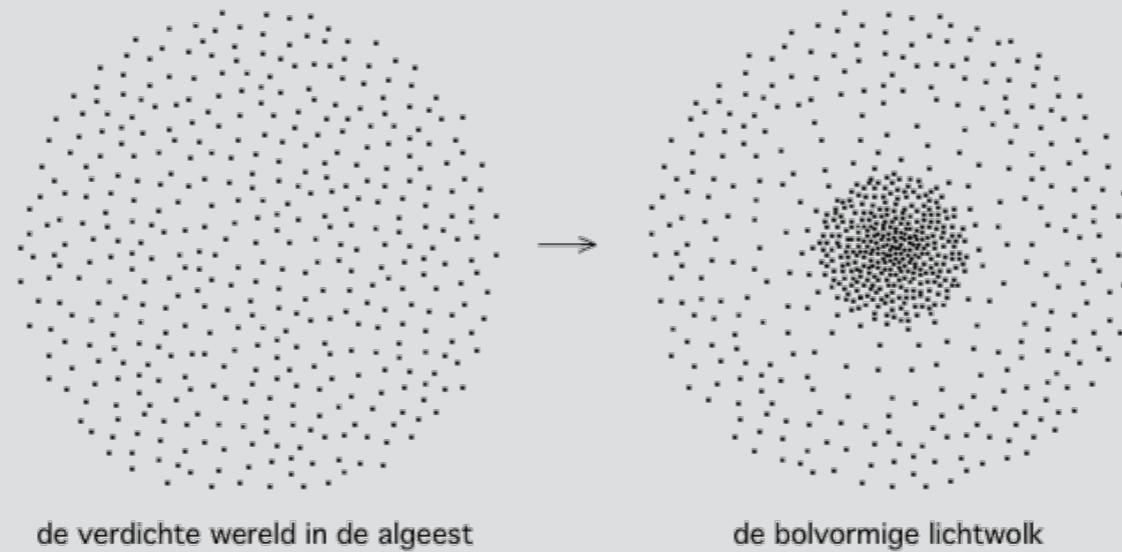
oneindige zee van licht en warmte:

de goddelijke algeest

de ongevormde oertoestand

Uiteindelijk deed de algeest zich weer aan mij voor als die oneindige zee van geestelijk licht en geestelijke warmte, die ik al eerder had mogen ervaren en die zich uitstreckte in de verre verten van de eeuwige oneindigheid: de goddelijke algeest.

2. De vorming van de menselijke geest
door **verdichting** uit en in de algeest → werveling

de menselijke geest: door verdichting uit en in de
algeest; betekent: **wederzijdse inwoning**

2. Tijdens de vereniging van rust en beweging gebeurde het volgende: vóór mij verscheen een punt, waar omheen het licht in die wereld zich verdichtte. Door verdere verdichting werd daar een 'bolvormige wolk' van licht gevormd, die zich aan mij voordeed als een ijle, lichtende 'nevel', die van hetzelfde geestelijke licht als de algeest was.

Vervolgens merkte ik dat het voelen van de algeest uitging naar die gevormde lichtwolk als het zelfgeschapen denkbeeld van zichzelf. Daardoor stroomde er geestelijke warmte naar het denkbeeld toe, die als een innige liefde het licht in de bol doordrong.

Binnen de bolvormige wolk vermengden het licht en de warmte zich volkomen met elkaar zoals binnen de algeest zelf. Het licht en de warmte waren aanvankelijk in rust; later begonnen zij samen zacht te bewegen, rustig te wervelen. Waardoor die wolk een wolk van licht en warmte werd... en zo tot leven kwam! Ik zag de geboorte van mijzelf als geest uit en in de goddelijke algeest.

Deze wolk van geestelijk licht en geestelijke warmte, door verdichting uit de algeest voortgekomen, is de nu door liefde tot leven gewekte menselijke geest... ik als de bron van de woorden die ik nu uit in de ruimte van deze tijdelijke wereld. De menselijke geest is door verdichting úit en ín de goddelijke algeest, waardoor er sprake is van een wederzijdse inwoning.

Het schouwspel van deze gebeurtenis en de herbeleving van de schepping van mijzelf als geest, wekte in mij als waarnemende geest de diepste ontroering en tegelijk de meest verheven vreugde.

Geestelijke eigenschappen in de goddelijke algeest
door **verdichting** in de menselijke geest:
oorsprong geestelijke **vermogens**

	vormbaar ♀	zelfvormend ♂
licht	waarnemen	denken
warmte	voelen	willen

de geestelijke werkzaamheid

waarnemen → (denken ⇔ voelen) → willen

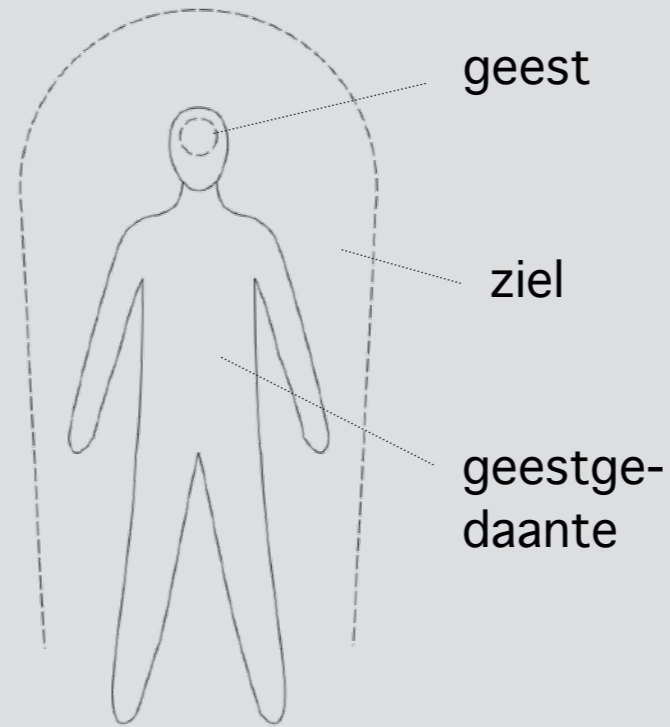
Tijdens het vorige onderwerp heb ik de eigenschappen van de goddelijke algeest besproken: het geestelijke licht en de geestelijke warmte, en de vormbare en zelfvormende toestand waarin zij kunnen verkeren; en de geestelijke vermogens die daarmee samenhangen: het waarnemen, denken, voelen en willen. Door de verdichting van dat licht en die warmte zijn deze vermogens ook in de menselijke geest aanwezig.

De geestelijke werkzaamheid die door middel van de vermogens in de menselijke geest plaatsvindt, is: het waarnemen van de dingen en van gebeurtenissen, het overdenken en doorvoelen daarvan en er vervolgens iets mee willen doen; dat is de voortdurende geestelijke werkzaamheid waarmee je beoordeelt: wat is de betekenis van datgene wat ik waarneem, wat doet het met mij en wat kan ik ermee doen.

Werkzame vermogens → geestelijke **uitstraling**
eigenschappen van de vermogens → **vorm** uitstraling
de menselijke gestalte,
de **geestgedaante**

de geest in de **ge-
vormde** toestand

‘ziel’ van ‘salida’:
woonruimte, zaal
↓
de geest ‘woont’ in
zijn eigen uitstraling:
de ziel

Als de menselijke geest met die vermogens werkzaam is binnen zichzelf als die bolvormige wolk van licht en warmte, dan veroorzaken zij een geestelijke uitstraling om de geest heen: dit is de ziel of de aura (van Latijn aurum: glans, uitwaseming).

De verhouding tussen geest en ziel komt overeen met die van de zon en de zonnestralen die de zon uitzendt.

De eigenschappen van de vermogens hebben tijdens de geestelijke ontwikkeling van de mensheid ook op die uitstraling ingewerkt en daardoor is een deel van de ziel gevormd tot de menselijke gestalte, die in de geestelijke wereld zichtbaar is als de geestgedaante: de geest in de gevormde toestand (hier zal ik later nader op ingaan).

De geestgedaante is het voertuig voor de geest in de geestelijke wereld en is de mal waarnaar het stoffelijke lichaam is gevormd.

Ik zal mijn ervaringen met die geestgedaante behandelen aan de hand van de volgende onderwerpen.

De gevormde toestand

God als **vader** rechtsvoor in de lichtende warmte

God als **moeder** linksachter in de schaduwrijke koelte

Tijdens mijn tweede godservaring ervaar ik mijzelf nu in de gevormde toestand als geestgedaante, als de menselijke gestalte in de geestelijke wereld.

In dat visioen loop ik eerst door een oud bos over een breed pad met aan weerszijden hoge bomen. De hemel begint te betrekken, ik zie wolken en het begint te onweren, de donder rolt bijzonder indrukwekkend en langdurig langs de hemel. Ik ga aan de kant op de grond liggen, maar er is al verbinding met de bliksem, want mijn haren gaan overeind staan en ik voel een tinteling in mijn hele 'lichaam'.

Een ogenblik later zie ik voor mij een soort huis in het bos. Ik bevind me onmiddellijk daarna in het midden van een ruime kamer, een zaal, in het huis. Vóór mij is de ruimte de lichtende warmte, achter mij is er de schaduwrijke koelte, overeenkomend met de eerste ervaring, maar nu niet na elkaar, maar in de ruimte voor en achter mij.

Op een bank schuin voor mij aan de rechter kant zit God als mijn vader als een menselijke gestalte op een bank. Hij heeft mij als zijn kind op schoot. Ik sta met mijn voeten op zijn knieën en houd mijn handen op zijn schouders. Ik zie mijzelf als een ongeveer drie-jarige. In het midden van de kamer vraag ik als toeschouwer mij daarna af waar God als mijn moeder is. Ik krijg de ingeving dat ik mij moet omdraaien en dan zie ik links schuin achter mij God als mijn moeder staan, het hoofd licht gebogen, zij zag er uit als een Griekse godin.

God als mijn vader bevindt zich vóór mij aan de rechter kant en in het licht; God als mijn moeder bevindt zich áchter mij aan de linker kant en in de schaduwrijke koelte.

Zo werd mij het verband getoond met mijn eerste ervaring: dat was de ongevormde oertoestand in de algeest, die zich uitstreckte in de eeuwige oneindigheid, met de rust en haar donkere koelte als de vrouwelijke zijde van God en de beweging en zijn lichtende warmte als de mannelijke zijde. Hier verschenen zij op dezelfde wijze aan mij, maar nu in de gevormde toestand.

De gevormde toestand

God als vader rechtsvoor

God als moeder linksachter

Gelijkwaardigheid door de gelijkzijdige driehoek

Bij een volgende ervaring tijdens zelfbezinning en gebed verschijnen aan mijn linker zijde mijn goddelijke vader en moeder. Zij komen uit het Zuid-Oosten, van de plaats waar de zon om 10 uur aan de hemel staat en bewegen zich naar mij toe. Wat opvalt is dat wij nu even groot zijn en op dezelfde, eenvoudige wijze zijn gekleed, en dat wij ons op een zeker moment op de hoekpunten van een gelijkzijdige driehoek bevinden, zij aan de 'linker zijde', hij aan de 'rechter zijde'. Enigszins beschroomd kijken wij elkaar gedurende een ogenblik aan en kijken daarna meteen naar beneden. De gezichten zijn leeg als een waas. Maar wel duidelijk is aangegeven de 'gelijkheid van plaats', de 'wezenlijke gelijkwaardigheid' van de drie personen.

De gevormde toestand

God als vader rechtsvoor
God als moeder linksachter

Gelijkwaardigheid

God als vader op kleine afstand vóór mij
God als moeder dicht áchter mij

Tijdens zelfbezinning en gebed kom ik weer in het licht van de geestelijke wereld. Vanaf dezelfde plaats als de vorige keer komen mijn goddelijke vader en moeder weer naar mij toe, zij aan zijn rechter zijde. Als zij vlak bij mij zijn, gaat mijn vader op enige afstand vóór mij staan, er is een zekere ruimte tussen ons, een zekere afstandelijkheid, terwijl mijn moeder dicht áchter mij gaat staan, de armen beschermend om mij heen. Ik voel haar dicht bij mij. In deze toestand ben ik al een ouder kind, maar het is mij niet duidelijk hoe oud.

De houding van God als moeder komt overeen met haar houding op het visioen van Hildegard van Bingen dat ik zo zal laten zien.

De afstandelijke verhouding met de vader wijst op de nadruk op het verstand (etymologie: vér-staand), het denken; de omhelzing door de moeder wijst op de nadruk op het voelen.

Geslachtsverschil: de volgorde van de vermogens

♂ waarnemen → denken → voelen → willen

♀ waarnemen → voelen → denken → willen

“De man is geschapen om verstand te zijn van het ware en de vrouw om wil te zijn van het goede, zodat béiden het ware en het goede in één vorm uitmaken; en deze vorm is een mens en het beeld Gods.”

Emanuel Swedenborg, Het huwelijk, blz. 33

“De man is geschapen om verstand te zijn van het ware en de vrouw om wil te zijn van het goede, zodat béiden het ware en het goede in één vorm uitmaken; en deze vorm is een mens en het beeld Gods.”

Emanuel Swedenborg, Het huwelijk, blz. 33

De gevormde toestand

God als vader rechtsvoor
God als moeder linksachter

Gelijkwaardigheid

God als vader vóór mij
God als moeder achter en om mij

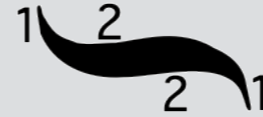
God, mijn vader en moeder
als **verenigde tweelinggeest**

In een volgend visioen bevind ik me op een open plek in het bos. Nu wordt ik naar hen toebewogen. Dan zie ik mij als een ongeveer vierjarige naar mijn goddelijke ouder toerennen. Deze ligt weliswaar als mijn vader, maar toch duidelijk in een vrouwelijke houding, op het gras. Zij vormen samen een verenigde tweelinggeest en de vrouwelijke geest straalt duidelijk herkenbaar door de mannelijke geest, die de buitenkant vormt, heen. Ik loop naar hen toe en ben blij bij hen te zijn.

Het Hebreeuwse alfabet
'eber': overkant

De jôd is de grondvorm
steekt door de hemelgrens (de schrijflijn) heen naar
de aarde toe

1 - 2 - 1 éénheid - tweeheid - eenheid: ontwikkeling

1. woordbetekenis
2. betekenis letters
3. groep woorden rondom kernwoord
4. gematrische betekenis, letters met getalswaarde

Hoe wordt deze mannelijk/vrouwelijke eenheid weergegeven in het Hebreeuwse alfabet, dat het alfabet is dat van 'het volk van de overkant' (eber).

De tiende letter, de jôd is de basisletter. Hij steekt door de schrijflijn, de hemelgrens heen en daalt af naar de aarde. Hij verbeeldt eerst de eenheid, dan de leerzame tweeheid die wordt gevolgd door de hernieuwde eenheid door de ontwikkeling, mogelijk gemaakt door de moeilijkheden, samenhangend met de tweeheid te verwerken, waardoor de geestelijke vermogens groeien.

1 - 2 - 1 Geestelijke ontwikkeling, vanuit de eenheid, door de tweeheid heen, terug naar de eenheid, God aan de overkant, ligt ten grondslag aan het Hebreeuwse alfabet. Denk aan Teilhard de Chardins uitspraak: "Alles divergeert en moet ook weer convergeren."

In het Hebreeuws hebben de woorden een betekenis, maar ook de letters van dat woord, terwijl de woorden rondom een kernwoord zijn gerangschikt. Ook hebben de letters en daardoor de woorden een getalswaarde, die mede het woord betekenis geeft in vergelijking met woorden met dezelfde getalswaarde (de gematria).

F. Weinreb - De Bijbel als schepping

F. Weinreb - Het Hebreeuwse alfabet (verkrijgbaar bij de hebreuwseacademie.nl)

Jos Quak - lodebar.net

Voorbeeld van getalswaarde van woorden (gematria)

Johannes 21:1-24 Verschijning aan het Meer Tiberias

De geschiedenis van de 153 gevangen vissen.

De Zonen van God: 'benei elohim' (de leerlingen)

getalswaarde: $2+50+10+5+1+30+5+10+40=153$

getalswaarde 'JHWH' = $1+0+5+6+5 = 17$

en $9 \times 17 = 153$ (betekenis 9: voltooiing)

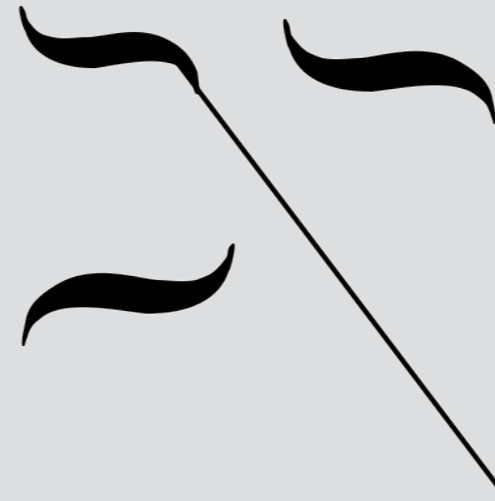
Een voorbeeld van gematria, de getalswaarde van Hebr. woorden;
Johannes 21:1-24 de geschiedenis van de 153 gevangen vissen

153 is de getalswaarde van de negen letters van de Hebr. woorden:
bnj h'lhjm (benei elohim), De Zonen van God
 $2 + 50 + 10 + 5 + 1 + 30 + 5 + 10 + 40 = 153$

153 is ook een veelvoud van het godsnaamgetal 17 ($9 \times 17 = 153$),
de godsnaam Jahweh, in het Hebreeuws 'JHWH' = $1+0+5+6+5 = 17$

en bovendien het driehoeksgetal van 17, de som van de getallen van 1 tot en met 17: $1+2+3+4 \dots +17=153$

Aleph א
De mens א in het midden
wordt liefdevol door
beide ouders א begeleid:

jôd - waw - jôd

éénheid in verscheidenheid

jôd (jad: hand) boven: stuwende hand van de vader
jôd beneden: steunende hand van de moeder

aleph: goddelijk gezin - éénheid in verscheidenheid
aleph: de ademstoot die het woord draagt

3. De diepzinnige betekenis van de Hebreeuwse letter aleph

De genoemde mannelijk/vrouwelijke eenheid met hun kind wordt weergegeven in het Hebreeuwse alfabet, en de letter aleph א is de eerste letter daarvan. De aleph staat voor de 1, de éénheid; maar uit de vorm van de aleph blijkt, dat die in feite uit drie letters bestaat, namelijk uit twee jôds א die zich spiegelen t.o.v. een schuin lopende waw א; de aleph blijkt een 'eenheid van tegendelen' te zijn, een 'eenheid in verscheidenheid'. De schuinlopende waw in het midden verbeeldt de mens, die liefdevol door zijn ouders, de twee gespiegelde jôds, wordt begeleid.

De jôd (de 10) is de oervorm, waar alle Hebreeuwse letters van zijn afgeleid, door aanhangsels aan de jôd.

De jôd links onderaan is het spiegelbeeld van de jôd rechts bovenaan. 'Onder' heeft te maken met deze wereld en 'boven' met de wereld van God. De jôd van deze wereld weerspiegelt hier de jôd van de wereld van God. De harmonie tussen deze werelden is [voor de mens: de waw in het midden] de hoogste gelukstoestand die mogelijk is. Het is de toestand van 'Edèn', het bijbelse paradijs (Gen. 2:4-15).

Eén van die paradijsbewoners is de mens, 'ha Adam'. Volgens de Joodse Overlevering (zie de literatuurlijst achter de link) had 'ha Adam' een dubbel gezicht. Als God een zijde (niet een 'rib') van hem wegneemt en er een vrouw uit vormt, houdt hij één gezicht over, een mannelijk gezicht. Dan pas wordt hij een mens zoals wij die nu zijn, een mens die óf een man óf een vrouw is (Gen. 2:21-25). Dan pas gaat hij in ónze wereld, in de wereld van de bêth, de tweeheid, leven.

In de wereld van de aleph, de éénheid, had Adam nog twee gezichten, die van hem een symmetrisch wezen maakten [androgyn, hermafrodiet]. Het mannelijke en vrouwelijke waren in ha Adam volkomen in harmonie en zo een evenbeeld van

God:

Genesis 1:26-27; God zei immers: "Laten wij mensen maken die ons evenbeeld zijn, die op ons lijken; [...]" God schiep de mens als zijn evenbeeld, als evenbeeld van God schiep hij hem, mannelijk en vrouwelijk schiep hij de mensen. (vrij naar: Jos Quak, lodebar.net)

De aleph is als de 'Volkomen Ene' Gods eenheidstoestand: de eenheid der tegendelen. Het is een samengestelde letter: de schuine waw (6) ׁ is de lopende, zich ontwikkelende mens, terwijl jôd (10) ׃ 'hand' ('jad') betekent; die rechtsboven is de mannelijke, leidende hand, die linksbeneden de vrouwelijke, zorgzaam geopende en dragende hand; zij leiden en steunen de zich ontwikkelende mens op de levensweg: de betekenis van de op aleph volgende eerste negen letters van het alfabet.

Aleph verbeeldt het gezin, waarin het kind liefdevol door beide ouders wordt opgevoed. Deze meest wezenlijke, want goddelijke verhouding, is werkelijkheid voor iedere mens!

De letter aleph א is een bijzondere, aparte letter in het Hebreeuwse alfabet, want hij stelt in feite de ademstoot voor, waarmee de stembanden in trilling geraten en waardoor een woord kan worden uitgesproken. De 'adem' hangt samen met de betekenis van het Hebreeuwse woord 'ruach', het Griekse 'pneuma' en het Latijnse 'spiritus', en daarmee met 'geest'. De aleph is in feite geen klank, hij wordt niet in deze stoffelijke wereld gehoord en is daarmee een letter met een zuiver geestelijke betekenis.

Het alephbêth heeft geen klinkers, de aleph vertegenwoordigt ze alle en het woord Jehova voor God kan door de vijf klinkers worden gevormd 'i-e-o-u-a'.

			<p>א alef, 1 God, de aanzet, het begin, de eenheid</p>
<p>Èlohîm: Vader-moeder</p>			
			<p>ל lamed, 30 komt om geestelijke ontwikkeling aan je te onderwijzen</p>
<p>hê 5</p>	<p>lamed 30</p>	<p>alef 1</p>	
<p>God, de eenheid, komt om je te leren, kijkt naar je uit.</p>			
<p>el: god - eloh: godin el ook: mannelijk meervoud dus lezen als 'el-eloh'</p>			<p>ה hê, 5 waarnemen, kijkt naar je uit</p>

In Genesis treedt God op met de naam 'Èlohîm', die zeiden: "Laten wij mensen maken naar ons beeld, naar onze gelijkenis ... " (1:26-27) En zij schiepen de mens naar hun beeld; [...]; man en vrouw schiepen zij hen.

God verschijnt meteen in het begin als de eerste Ouder, de Oerouder; daarvóór had God eerst de aarde geschapen om de mens als de naar Gods beeld geschapen kinderen op te kunnen laten leven. God schiep de aarde met een vooropgezet doel: de mens (zie ook het 'antropisch principe' op de website).

De betekenis van Èlohîm

Het woord 'èlohîm' wordt gevormd door de letters aleph, lamed en hê, en wordt afgesloten met de mannelijke meervoudsvorm -îm. Die eerste twee letters aleph en lamed vormen het woord Èl, dat 'God' betekent.

1. De eerste letter, de alef is de letter van de eenheid; een mannelijke letter, die niet alleen aan het begin van het alfabet staat, maar ook aan het begin van de rij natuurlijke cijfers én van de godsnaam Èlohîm. God is de Ene, de 'éénheid'.

2. Maar God houdt die eenheid niet voor zichzelf; dat geeft de betekenis van de tweede letter aan, de lamed. De lamed is een slang die uit de hemel naar de aarde gaat; de lamed geeft aan dat je ergens naar toe gaat met de bedoeling om te leren of te onderwijzen. Gods éénheid gaat naar jou toe om je te begeleiden door je te onderwijzen.

Lamed heeft de waarde 30, wat de 3 (het uitgekeerde denken) is op een hoger plan, waardoor het gaat om geestelijke leringen.

3. Op de lamed volgt dan nog de hê en het beeld van die letter is het 'huis met een venster', waar je doorheen kijkt naar iets, wat buiten is. De hê heeft de waarde 5 wat het uitgekeerde waarnemen betekent. Zo kijkt Gods éénheid uit naar jou, Gods godenkind. Gods éénheid komt naar je toe om je bij de hand te nemen en je geestelijk te ontwikkelen - maar, door de vrije keuze alleen met jouw instemming.

De hê staat voor het vrouwelijke waarnemen. God als Oervader is dus niet helemaal mannelijk, maar heeft ook vrouwelijke eigenschappen en daardoor kan Hij bij ons komen om ons persoonlijk te begeleiden.

De Èlohîm zijn de goddelijke ouders, die hun godenkind op aarde willen begeleiden.

Genesis begint met te beschrijven dat God zowel mannelijk als vrouwelijk is, zowel vader als moeder. In de Tenach (het O.T.) komt de godsnaam Èlohîm duizenden keren voor, evenals de andere: Jahweh. In andere teksten, bijvoorbeeld in de Tien Woorden, noemt God zich 'Jahweh Èlohèjcha', 'Jaweh jouw Èlohim'. Maar Jahweh en Èlohîm werden in de Griekse Septuagint vervangen door Adonai, dat werd vertaald als 'God' en 'de Heer', en Jahweh Èlohèjcha werd vertaald als 'God de Heer'. Zo verdween de betekenisvolle rijkdom van de Hebreeuwse namen.

יהוה

Jahweh: Moeder-vader

ה	ו	ה	י
hê	waw	hê	jôd
5	6	5	10

God, de eenheid, verenigt
wat verdeeld is.

י jôd, 10 = 1
God, de aanzet, het
geheel, de eenheid

ה hê, 5
huis, venster, er naar
kijken, waarnemen

ו waw, 6
haak, er naar haken,
met elkaar verbinden

‘Jahweh’ van ‘hajah’: zijn
‘zij die er altijd is’
‘zij die doet zijn’, **zij die baart**

De betekenis van Jahweh

Het woord ‘jahweh’ wordt gevormd door de jôd aan het begin, gevolgd door twee hê's en de w, de waw, die tussen de hê's in staat.

1. Het beeld van de 'waw' is de haak, die 'er naar haakt', ernaar streeft om dingen die gescheiden zijn weer met elkaar te verbinden. In dit geval verbindt zij de twee gescheiden hê's.
2. De hê als 5e letter vertegenwoordigt het vrouwelijke waarnemen; de waw als zesde letter is het vrouwelijke 'ingekeerde voelen', de liefde die personen met elkaar verbindt. Zo maakt de 'waw' weer heel wat van elkaar is losgeraakt (de beide hê's), maar wel bij elkaar hoort. Zij is in staat een toestand van verdeeldheid weer tot een eenheid te brengen, zij verbindt (voelen) wat in een toestand van tweeheid verkeert en brengt de mens daardoor in de toestand van eenheid, waarin zij, Jahweh zelf is.

De betekenis van de naam 'Jahweh' is daardoor: 'de Moeder, die anderen met elkaar en met zichzelf verbindt'.

3. Maar het woord Jahweh begint met een jôd en die plaats wijst in het Hebreeuws op een mannelijk enkelvoud. De Oermoeder Jahweh heeft daardoor ook mannelijke eigenschappen. Haar naam begint met de tiende letter, de jôd, de 10, maar dat gematrisch gelijk is aan de 1, het begin, de 1 het 'ingekeerde willen', een mannelijke letter. Daarna komt een hê, de vijfde letter, door de 5 het 'uitgekeerde waarnemen' en aan het einde een tweede hê, en die twee laten door het waarnemen de naam overwegend vrouwelijk zijn.

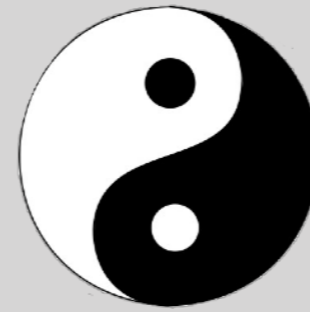
Alle letters, ook de hê's, komen in het Hebreeuws uit die jōd voort en in het woord 'jahweh' komt het vrouwelijke van de beide hê's uit die mannelijke jōd aan het begin voort.

Het tai tji-teken
het grote midden

jin(jang) - jang(jin)

Èlohîm - Vader-moeder
Jahweh - Moeder-vader

Jung
anima - animus
animus - anima

Het tai-tji teken
jin heeft wat jang in zich, jang heeft wat jin in zich

‘Èlohîm’: Vader-moeder
‘jahweh’: Moeder-vader

Het Chinese woord 'jin' betekent onder andere 'de bewolkte hemel' en daarnaast 'de koele schaduw van de noordelijke berghelling' en 'de koele schaduw van de zuidelijke rivieroever'. (In China lopen de rivieren van west naar oost.) De betekenis van het woord komt overeen met de geestkundige beschrijving van de algeest in de ongevormde oertoestand als 'donkere koelte'.

Het Chinese woord 'jang' betekent onder andere 'in de zon wapperende banier' en daarnaast 'de lichte warmte van de zuidelijke berghelling' of 'de lichte warmte van de noordelijke rivieroever'. De betekenis van het woord komt overeen met de geestkundige beschrijving van de algeest in de ongevormde oertoestand als 'lichtende warmte'.

De Syrisch Orthodoxe Kerk is door Thomas gesticht.
Zij bezit de Pesjitta-tekst, het oudste manuscript van
de Evangelien in het Syrisch-Aramees.

Een vertaling van het gebed dat Jezus ons leerde
daaruit (Mattheüs 6:9-15, Bergrede) luidt als volgt:

O **Geboorte-gever, Vader-Moeder van de kosmos**,
Verdicht Uw licht in ons - maak het nuttig.
Vestig Uw rijk van eenheid nu.
Uw verlangen handelt dan samen met het onze,
zoals in alle licht, zo ook in alle vormen.

De hele vertaling is hier te vinden: <https://www.geestkunde.net/uittreksels/douglas-klotz-gebeden-van-de-kosmos.html>

De theologe Kitty Bouwman schreef het boek 'Mater Sapientia' over Augustinus en zijn gedachten over het moederschap van God:

<https://www.matersapientia.nl/>

Hermetisme 6, God als man en vrouw, als vader en moeder, als innig verenigde tweelinggeest

Hermes' rechterhand wijst naar boven, de hemel; de linkerhand wijst naar beneden, de aarde... verbinding: zo boven, zo beneden

De zon is God als vader, de Heer, de maan is God als moeder, de Vrouwe, innig verenigd door hun heilige liefdesvuur; en daardoor hun besluit in... Genesis 1:26-27(!)

Als de mannelijke en vrouwelijke geestgedaantes in liefde in elkaar opgaan, vormt de vrouwelijke het hart, de mannelijke de zichtbare buitenkant; daardoor werd God eenzijdig alleen 'de Heer' genoemd.

Hermetisme, God als vader en moeder

De gedachte dat God tweeslachtig is, was in de gnostiek en het hermetisme niet ongewoon. Dit is een samenvatting uit hoofdstuk I van het Corpus hermeticum, een gesprek van Hermes met zijn zoon Tat o.a. over dat onderwerp.

"Waaraan danken de elementen der natuur hun bestaan?", vroeg ik.

Hij antwoordde: "Aan de wilsvaardigheid van God, die het woord in haar schoot ontvangen heeft en ziende op de schone, geestelijke Kosmos deze heeft nagebootst: zij maakte een Kosmos met gebruikmaking van haar eigen elementen en kroost, de zielen [personen]. Daar nu God de Geest androgyn is, en leven (♀) en licht (♂), bracht hij [uit zichzelf] door een Woord een andere Geest als Maker voort, die als God van vuur (♂) en levensadem (♀) een zevental Bestuurders maakte [de zeven geesten Gods uit Johannes' Openbaring], die de waarneembare Kosmos met hun sferen omvatten. Hun bestuur heet Beschikking [begeleiding]."

Aantekeningen bij I

9 God is androgyn en als zodanig ook leven; daardoor kan hij uit zichzelf leven voortbrengen. De voorstelling van een tweede Geest herinnert aan de godsleer van de platonist Numenius. Deze nam, naast de eerste, hoogste Geest (Nous) [de algeest] een tweede Nous aan [de heilige geest], die de zichtbare kosmos maakte. Dit werk werd door andere platonisten, ook joodse of christelijke, aan de Logos [Gods Woord als heilige Geest] toegeschreven [zie Joh. 1].

Samenvatting uit hfdst V God: zowel onzichtbaar als zichtbaar

“Ja, als je me dwingt me nog wat gewaagder uit te drukken, dan zeg ik, dat het zijn [Gods] wezen is van alles zwanger te zijn en alles te maken. En zoals iets niet kan ontstaan zonder dat iemand het bewerkt, zo kan hij niet eeuwig bestaan zonder eeuwig alles te maken, aan de hemel, in de lucht, op aarde, in de diepte der zee, in ieder deel van de Kosmos, in ieder deel van het Al, in het zijn en in het niet-zijn. Want er bestaat niets in heel deze Kosmos, wat hij zelf niet is. Hij is zelf zowel wat bestaat als wat niet bestaat. Het bestaande heeft hij immers zichtbaar gemaakt, het niet-bestaande [niet zichtbare, geestelijke] heeft hij in zichzelf besloten.”

Aantekening bij V

11 Het gewaagde zit in het 'zwanger zijn' (♀) en het 'maken' (♂): het eerste is kenmerkend voor een moeder, het tweede voor een vader. In feite zegt Hermes dat God naar zijn wezen Moeder en Vader van het Al is.

Het 'zo boven, zo beneden' verwijst ook naar Genesis 1:26-27 En God (de Elohim) schiep de mens naar zijn evenbeeld als man en vrouw.

Als de hermetisten over 'de Vader' spraken, wisten zij dat die uitdrukking ook 'de Moeder' inhield; op dezelfde wijze als in het Spaans over 'el padre' en 'la madre' wordt gesproken en over 'de ouders' als 'los padres'!

In de geestelijke wereld kunnen tweelinggeesten in een gedeelde vorm verschijnen als man en vrouw, en in een verenigde vorm als de man, in wie de vrouwelijke vorm in liefde geheel is opgegaan; doordat de vrouwelijke vorm kleiner is, verschijnt alleen de mannelijke vorm, de verenigde vorm, maar de vrouwelijke vorm is er de kern, het hart van.

Hierdoor ontstond de vergissing over God als over 'de Heer' te spreken.

Zon en maan in één... vlgs de Nasca's het oog van God

Inti en Mama Quilla, Huiracocha en Pachamama

zonsverduistering augustus 2017

Zuid-Amerika: Huiracocha en Pachamama (hemel en aarde)

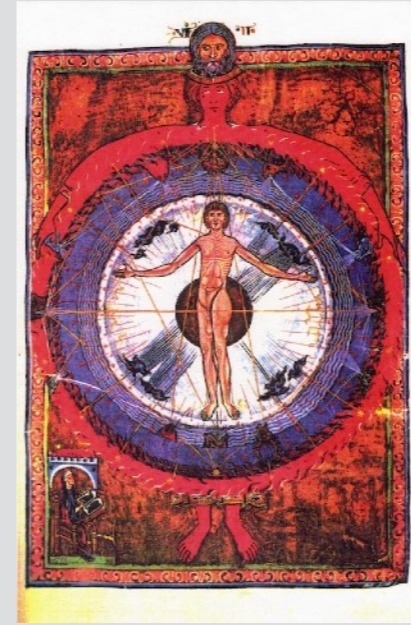
Inti en Mama Quilla (zon en maan) Bij de oorspronkelijke Andesvolkeren hadden zon en maan een goddelijk aanzien. Bij een zonsverduistering werd hun huwelijk zichtbaar, maar tegelijkertijd het oog van God, waardoor zichtbaar werd, dat God naar de mensheid keek.

Aan de 12e eeuwse mystica Hildegard van Bingen zijn een veertigtal indrukwekkende visioenen getoond die zij heeft laten uitbeelden in de vorm van gekleurde afbeeldingen of miniaturen. Een aantal komt overeen met mijn eigen ervaringen en die wil ik nu eerst graag aan jullie laten zien. Zij heeft deze miniaturen verzameld in twee boeken, waarvan er een drie delen telt met de naam *Scientia vias domini* of *Scivias* en een met de naam *Liber divinorum Operum*.

Hildegard van Bingen
Scientia vias Domini T 11/II,2

Ter vergelijking: Liber
Divinorum Operum 2 (I,2)

“Uit de levensbron kwam de moederlijke liefde van Gods omhelzing tot ons, die ons tot leven voedde en onze helpster is... de diepste en allerzoetste liefde.”

De tekst bij het centrale visioen uit Scivias is ook van toepassing op dat uit het Liber Divinorum Operum

Scivias, Elfde miniatuur Tweede visioen van het tweede Boek. T 11/II,2

De stem van het levende licht zegt tegen haar: “Nam per ipsum fontem vitae materna dilectio amplexionis Dei venit:”
“Door de levensbron kwam de moederlijke liefde van Gods omhelzing tot ons, die ons tot leven voedde en onze helpster is ... de diepste en allerzoetste liefde.”

Scivias: Een van leven trillend zilveren licht en een trillend gouden vuur doordringen elkaar geheel en vormen in zichzelf een menselijke gestalte, die bidt en zich voorzichtig voortbeweegt: de mens die hier zijn levensweg begaat.

blauw/zilver heeft bij Hildegard de betekenis van wijsheid (denken)

rood/goud heeft de betekenis van liefde (voelen)

Hier zijn de cirkels verbonden met de menselijke gestalte, weliswaar bij Scivias blauw/goud-rood en in LDO omgekeerd rood/blauw, maar bij beide staat dat alle onderdelen van de afbeelding elkaar geheel doordringen.

Bij de afbeelding van het LDO zegt Hildegard dat man en vrouw zodanig met elkaar waren verweven, dat dit niet was uit te beelden, waarom ervoor is gekozen dit met een gouden ring uit te beelden. Gods mannelijke zijde is boven, wat ook buiten betekent, Gods vrouwelijke zijde is beneden, wat ook binnen betekent. De vrouwelijke geestgedaante is kleiner, opdat in de verenigde toestand de beide geesten binnen de verenigde geestgedaante elkaar een vrije ruimte laten.

De afbeeldingen doorbreken het kader, wat duidt op onbegrensdsheid, op de eeuwige oneindigheid.

En de Èlohîm zeiden:
Laten wij mensen
maken naar ons beeld
... als man en vrouw.
Gen. 1:26

el: god - eloh: godin
 ook: mannelijk
meervoud
dus lezen als 'el-eloh':
god/godin

'Sjechina': 'die bij ons
woont' of
'Asjera' ('Asjrata'):
'die achter ons staat'

Liber Divinorum
Operum 2 (1,2)

In de borst van de
liefde verscheen:
de mens

“In de mens ver-
werkelijkt God de
volle bloei van al
zijn werken.
Want hij heeft de
mens naar zijn
beeld en gelijkenis
geschapen.”

De hemelse schepping van de mens

Het samengestelde Hebreeuwse woord 'èlohîm' is een nieuwvorm.

De mannelijke meervoudsvorm -îm betekent, dat het woord 'èloh' moet worden gelezen als een samenstelling van 'èl': God en 'èloh': Godin.

God als moeder omarmt de schepping met daarin de mens, zij is 'Sjechina': 'die bij ons woont' of 'Asjera' ('Asjrata'): 'die achter ons staat'. En dat is in overeenstemming met zoals ik het heb mogen beleven.

Ha adam, de mens is geslachtloos getekend, want ook ha adam was een verenigde tweelinggeest, een mens met een mannelijk en vrouwelijk hoofd, zoals vermeld in de Kabbala, de joodse esoterische traditie.

“In het midden van de borst van de gestalte die ik in de zuidelijke windstreken had aanschouwd, verscheen een wonderbaarlijk rad. Het bevatte tekenen waardoor het ging lijken op het visioen in de vorm van een ei dat ik achtentwintig jaar eerder had gehad en dat ik had beschreven in het derde deel van mijn Liber Scivias.

1,2 (lichtend vuur en donker vuur) In de kromming van de schaal van het bovenste gedeelte verscheen een kring van hel *lichtend vuur* boven een kring van *zwart vuur*. Deze twee kringen waren met elkaar verbonden op een manier dat het leek alsof ze één waren.

3 (ether) Onder de zwarte kring verscheen een andere kring, die op zuivere *ether* leek en even dik was als de twee andere samen.

4 (vochtige lucht, water) Vervolgens kwam er een kring te voorschijn als van *vochtige lucht*, hij was even dik als de hel lichtende kring van vuur.

5 (harde lucht, aarde) Onder deze kring van vochtige lucht verscheen er een van witte lucht die *zo hard* was dat hij op de pees van een mens leek; hij had de dikte van de kring van zwart vuur. Deze twee kringen waren eveneens met elkaar verbonden alsof ze één geheel vormden.

6 (ijle lucht, lucht) Ten slotte verscheen er onder deze witte, dichte lucht een tweede, *ijle luchtlaag*, die zich over de hele kring leek uit te breiden en nu eens lichte, dan weer laaghangende, donkere wolken leek op te stuwten.

Deze zes kringen waren onderling zonder enige tussenruimte *met elkaar verbonden*. De bovenste kring overgoot de andere kringen met zijn licht, terwijl de waterhoudende kring alle andere met zijn vochtigheid bedekte.

Hildegard van Bingen 12^e eeuw

Tiny Grunewald, een 20^e eeuwse spirituele kunstenaar, die zonder Hildegard te kennen bovenstaand schilderij voor mij maakte.

De spiritueel schilderes Tiny Grunewald maakte dit schilderij en kreeg later te horen dat het voor mij was bestemd. De mannelijke helft van mijn begeleidende tweelinggeest kijkt naar linksboven, de vrouwelijke helft kijkt naar rechtsbeneden. Beiden staan op een eenheid van benen en voeten. De vrouwelijke helft houdt mij als kind in de armen. Ik bevind me in het midden. Om de beide gestalten heen kromt zich een slang. De slang heeft als gunstige betekenis die van de zichzelf steeds vernieuwende levenskracht, doordat die ieder jaar uit zijn oude huid kruipt. Dit komt overeen met de rode krans van Gods liefde waarmee God de schepping eeuwig van leven voorziet bij LDO.

De hemelse stem:

“Ik ben de hoogste, scheppende kracht, uit mij komt elk levensvonkje voort,

ik beslis over alles, door mij komt alles tot leven.

Ik ben zonder begin en zonder einde,

Ik ben het leven dat op dezelfde wijze eeuwig voortbestaat.

Dat leven is God.

Het is voortdurend in beweging, voortdurend werkzaam en zijn eenheid blijkt uit een drievoudige kracht.”

De hemelse stem zegt: Ik ben de hoogste, scheppende kracht, uit mij komt elk levensvonkje voort [door geboorte], ik beslis over alles, door Mij komt alles tot leven.

Ik ben zonder begin en zonder einde, Ik ben het leven dat op dezelfde wijze eeuwig voortbestaat. Dat leven is God. Het is voortdurend in beweging, voortdurend werkzaam en zijn eenheid blijkt uit een drievoudige kracht.

“Ik ben de **rationalitas** (‘berekenen’), die de wind van het klinkende woord bevat, ... de woorden van de redelijkheid ... waardoor elk schepsel is gemaakt (denken).

Maar ik ben ook **officialis** (‘dienstvaardigheid’). Want de levende dingen branden dankzij mij. Ik ben dienaar en toeverlaat (voelen).

En ik ben het **equalis leven**

(‘equalis’: 1. ‘van het paard’: willen; 2. ‘van de ruiter’: waarnemen) in eeuwigheid, dat niet ontstaan is en niet zal eindigen.

En datzelfde leven is de zich bewegende en werkende God, en toch is dit leven **één in deze drie krachten.**”

Hildegard: rationalis - officialis - equalis

↓ ↓ ↓

vermogens denken - voelen - waarnemen/willen

“In de mens verwerkelijkt God de volle bloei van al zijn werken. Want hij heeft de mens naar zijn beeld en gelijkenis geschapen.”

Ik ben de rationalitas (‘berekenen’, denken), die de wind van het klinkende woord bevat, waardoor elk schepsel is gemaakt.

Maar ik ben ook officialis (‘dienstvaardigheid’, voelen). Want de levende dingen branden dankzij mij.

En ik ben het equalis leven (equalis: ‘van het paard’ willen en ‘van de ruiter’, waarnemen) in eeuwigheid, dat niet ontstaan is en niet zal eindigen. En datzelfde leven is de zich bewegende en werkende God, en toch is dit leven één in deze drie krachten (nl: racionalis/officialis/equalis).

In de mens verwezenlijkt Hij de volle bloei van al Zijn werken. Want Hij heeft de mens naar Zijn beeld en gelijkenis geschapen.

dienstvaardigheid, liefde: onvoorwaardelijke inzet, belangeloze toewijding.

Geestelijke eigenschappen in de goddelijke algeest
door **verdichting** in de menselijke geest
oorsprong geestelijke **vermogens**

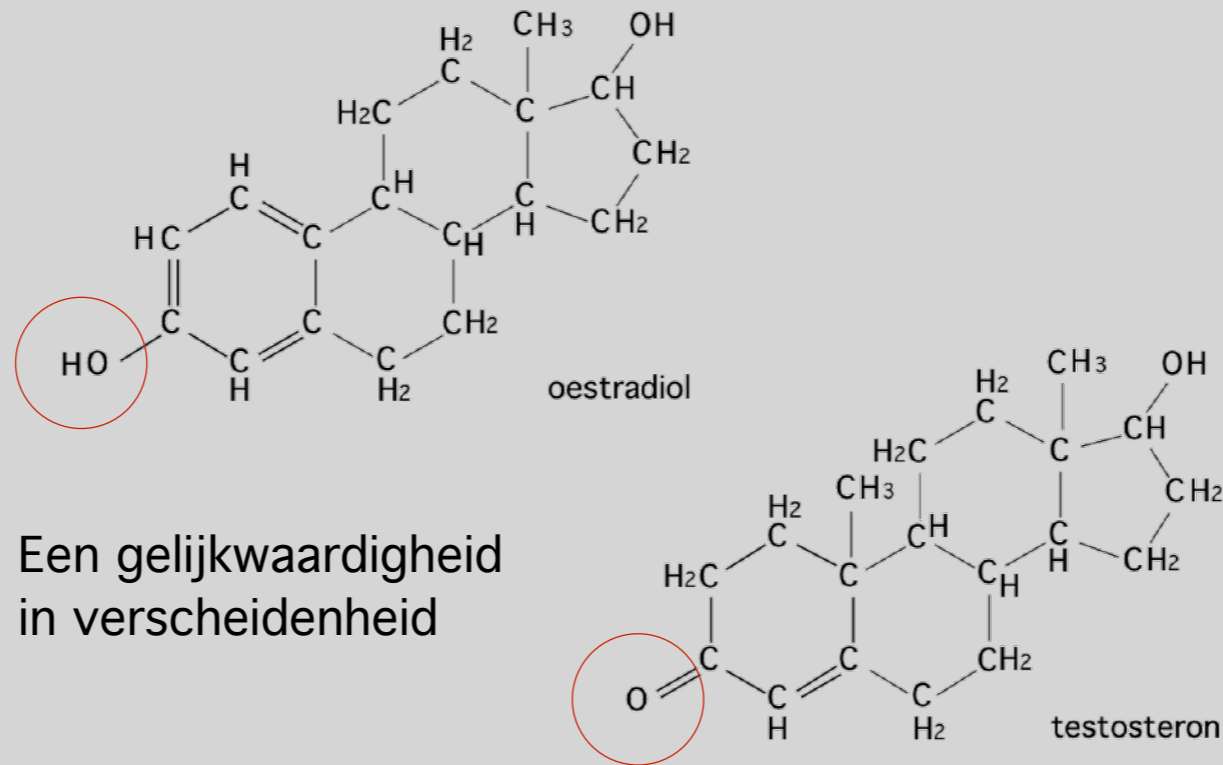
	vormbaar ♀	zelfvormend ♂
licht	waarnemen	denken
warmte	voelen	willen

Hildegard: rationalis - officialis - equalis
 ↓ ↓ ↓
vermogens denken - voelen - waarnemen/willen

Tijdens het vorige onderwerp heb ik de eigenschappen van de goddelijke algeest besproken: het geestelijke licht en de geestelijke warmte, en de vormbare en zelfvormende toestand waarin zij kunnen verkeren, en de geestelijke vermogens die daarmee samenhangen: het waarnemen, denken, voelen en willen.

Bij Hildegard worden met andere woorden toch dezelfde vermogens beschreven.

De beide geslachtshormonen oestradiol en testosteron

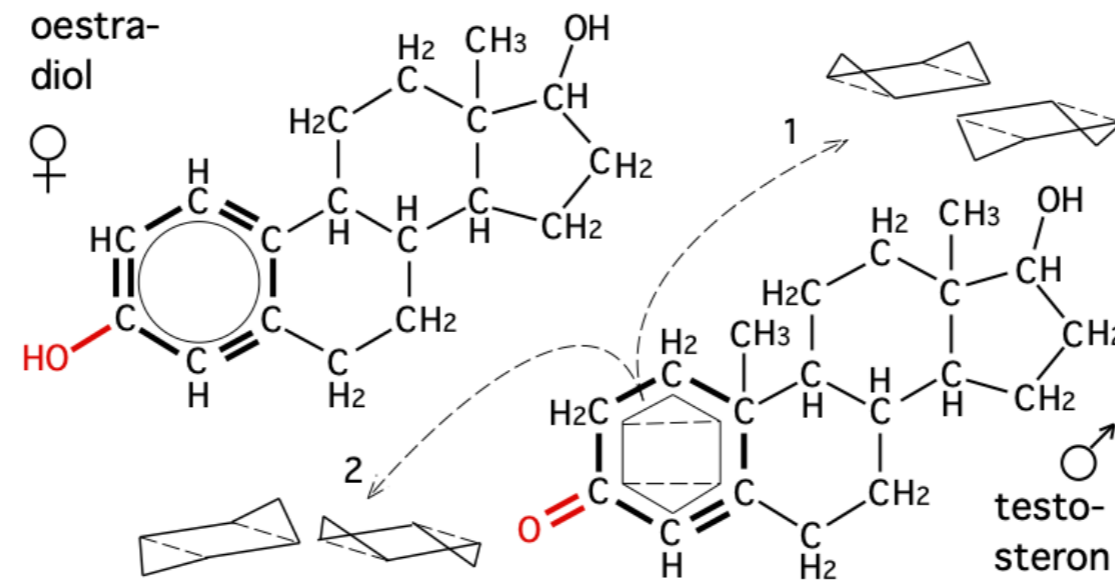

Een gelijkwaardigheid
in verscheidenheid

Het woord 'hormoon' komt van het Griekse 'hormaoo' en betekent: ik zet in gang. ik breng in beweging. De moleculaire structuur van de beide hormonen is op het eerste gezicht vrijwel gelijk; het is eigenlijk verbazingwekkend dat zij in het lichaam zulke duidelijke verschillen teweegbrengen. Maar de moderne kwantumfysica heeft ons inzicht gegeven in de eigenschappen van de chemische binding en dat heeft duidelijk gemaakt, dat er in de beweeglijkheid van de actieve gedeeltes van de hormonen, met name de benzeenring, grote verschillen zijn.

Het onderscheid is de benzeenring: rust en beweging

161. De geslachtshormonen oestradiol en testosteron verschillen in werkzaamheid: hydroxyl- HO- en ketongroep O=

In de benzeenkern van oestradiol zijn de chemische bindingen volkomen in evenwicht, doordat het zuurstofatoom hier onderdeel is van een evenwichtige hydroxylgroep. Daardoor kunnen de elektronen in de benzeenring zich rustig en evenwichtig bewegen, ze kunnen a.h.w. rustig hun rondjes draaien. Er is sprake van een rustige, gelijkmatige, ronde, sierlijke beweging.

In de benzeenkern van testosteron echter zijn de chemische bindingen niet in evenwicht, het zuurstof is hier in de vorm van een dubbelgebonden ketongroep en heeft daardoor een elektronenzuigende werking. Door de daardoor ontstane onevenwichtigheid is de benzeenring beweeglijk en verandert in de bootvorm (boven) en de stoelvorm (beneden). Er is daardoor sprake van een onrustige beweeglijkheid, een ongedurigheid, een niet tot rust kunnen komen, waarbij de bewegingen hoekig zijn.

De hormonen beïnvloeden niet alleen de primaire geslachtsverschillen, maar ook de secundaire, zoals de vetverdeling in het lichaam en de eigenschappen van de spieren.

De spiervezels van het vrouwenlichaam zijn korter en daardoor minder krachtig, maar geschikt voor rustige, langdurige werkzaamheid, terwijl de spiervezels van het mannenlichaam langer zijn en meer geschikt voor een korte, maar grote krachtsontwikkeling. Het gaat in feite om het onderscheid tussen een rustige beweging en een beweeglijke rust.

Evangelie van Thomas

50. Als de mensen vragen: Waar komt gij vandaan? zeg dan: Wij zijn uit het licht gekomen, daar, waar **het licht uit zichzelf is ontstaan**.

Als de mensen vragen: Wat is het teken van uw Vader in u? zeg dan: Het is **beweging** en **rust**.

Zoals aan mij werd getoond werd de lichtende warmte door zelfverwekking geboren uit de dronker koelte: het licht kwam als het ware uit zichzelf voort. Immers, ik zag de beweging uit de rust voortkomen en dat zegt Jezus ook tegen zijn leerlingen in het Evangelie van Thomas: God is beweging en rust, is mannelijk en vrouwelijk. En uit de vereniging van die twee kwam door verdichting ik als menselijke geest voort.

Einde lezing
De hereniging in Omega
en de
daarvoor noodzakelijke
gelijkwaardigheid van mensen